

обкладання «податками», знищення «на замовлення» торговельних наметів, участь у розбійних нападках тощо. [1]

Адже, все впливає з недосконалості державної системи соціального забезпечення, невиконання конституційно закріплених соціальних гарантій, які призводить до підвищення стану злочинності серед неповнолітніх.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- 1.Криміногенна ситуація – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/mvs/control/uk/publish/article>.
2. Головін Б.М. Крадіжка як найтипівіший злочин неповнолітніх // Часопис Київ, ун-ту права. - 2004. - № 1. - С. 82.
3. Злочинність в Україні: Статист, зб. - К, 2006 - С. 14.

Кушніренко Т.Ф.,

здобувач кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права
Національної академії внутрішніх справ

РОЛЬ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ПРАВОПОРЯДКУ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ

Присутність держави у військових та військово-цивільних відносинах через визначені та уповноважені органами влади й управління як одного із суб'єктів є обов'язковою.

Вирішення численних проблем правового регулювання матеріального та інших видів забезпечення військовослужбовців, соціальний захист цієї специфічної категорії громадян у сучасних умовах є одним із визначальних для розвитку соціальної правової держави та важливим завданням правового регулювання військової сфери.

Великий масив питань, що стосуються діяльності громадян у військовій сфері, їх відносин під час виконання обов'язків військової служби між собою та з державними органами, у тому числі з такими, які утворюють військову сферу, є тією специфічною ознакою відносин, які потребують окремого специфічного правового регулювання та фундаментального правового дослідження. [5, с. 351]

Сама специфіка організації та функціонування військової сфери обумовлює відособлення її в окрему сферу суспільного життя з притаманними лише їй об'єктами, характером, внутрішніми зв'язками, способами та формою дії.

Правила, які застосовуються для регулювання відносин у військовій сфері суспільної діяльності, зокрема, у військовій службі є такими, що не можуть застосовуватися повною мірою в будь-якій іншій галузі. Військова служба, попри спеціальний режим її функціонування, обумовлюється завданнями, які полягають в обов'язку забезпечити захищеність суспільства від зосередження небезпечних для людей елементів матеріального і соціального походження. У контексті цієї проблеми суспільство передбачає не лише засоби цивільного контролю над діяльністю воєнної організації держави, але й намагається чітко впорядкувати таку діяльність через застосування специфічних засобів правового регулювання особливого правового режиму, яким є Військова служба правопорядку у Збройних Силах України. [4, с. 220]

Як свідчить практика, питання, що стосуються запобігання вчиненню і припинення злочинів та інших правопорушень у Збройних Силах України у військовій сфері, які в передбаченому чинним законодавством порядку виконує Військова служба правопорядку, є надзвичайно актуальними. [3, с. 225]

Адже, на сьогодні, така практика призводить до зворотних наслідків, що проявляються у збільшенні злочинності, підриві боєздатності військових підрозділів та у виникненні інших негативних наслідків.

Таким чином навіть наявність цих особливих повноважень не надає можливості Військовій службі правопорядку в сучасних умовах своєчасно впливати на рівень охорони законних прав й інтересів військовослужбовців як цього потрібно, унаслідок чого злочинність у військовій сфері не зменшується і проблема запобігання злочинам у військовій сфері Військовій службі правопорядку залишається нагальною.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закон України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 22–23. – С. 194.

2. Закон України «Про Дисциплінарний Статут Збройних Сил України» // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 22–23. – С. 197.

3. Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України : Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 32. – С. 225.

4. Шамрай В.О. Військові формування та військова служба (організаційно-правові та управлінські аспекти) : моногр. — К., 1998. — 225 с.

5. Шаповал Ю.Є. Військова служба правопорядку у Збройних Силах України— К., 2007 — 354 с.

Лавренчук М.О.,

ад'юнкта кафедри економічної безпеки Національної академії внутрішніх справ

ДЕТЕРМІНАНТИ ПОШИРЕННЯ ЗЛОЧИННОСТІ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ

Аналізуючи детермінанти економічної злочинності слід приділити увагу не лише короткостроковим (проточним) чинникам, а й довгостроковим і середньостроковим, які визначають тенденції у розвитку цього явища.

Короткострокові її чинники діють протягом, як правило, перехідних процесів у суспільстві, які тривають від кількох місяців до кількох років. Це фактори, які з'явилися і діють в Україні, пов'язані з початковим нагромадженням капіталу, перерозподілом власності тощо.

Середньострокові чинники діють протягом певного етапу трансформації суспільства. Ці етапи тривають приблизно сорок років. За цей період відбуваються суттєві зміни у функціонуванні економіки.